

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izjemi nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterustopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Körber.

Na Dunaju, 22. marca.

Predvelikonočno zasedanje državnega zbora je bilo danes popoldne končano. To zasedanje sicer ni bilo dolgo, a brezplodno in sicer zaradi češke obstrukcije. A bilo je vendar pomembno. V tem kratkem času, kar je zborovala poslanska zbornica, se je pokazalo, da je stališče Körberjevega ministrstva tako močno omajano, da utegne kmalu priti ura, ko dr. Körber ne bo več imel v rokah državnega krmila.

Körberja zapuščajo vse stranke. Poljaki, ti najboljši diplomati v parlamentu, ki poznajo natančno dunajsko tla in dunajsko atmosfero, so bili prvi, ki so pokazali Körberju hrbet. Ideal vse politike poljskega kluba je, biti vedno v službi vlade. Kadar se Poljaki obrnejo proti kakoli vladi, potem je brez dvoma, da je dotično ministerstvo že pred bankerotom.

In Poljaki so nenavadno energično nastopili proti Körberju. Izgrali so celo ministra zunanjih del grofa Goluchowskega. Körber je zahteval, naj se izvoli delegacija še pred Veliko nočjo; bržčas se je hotel s tem rešiti dolžnosti, sklicati državni zbor tudi po Veliki noči. Poljaki pa so se z drugimi nemškimi strankami vred temu uprli, pridobili grofa Goluchowskega na svojo stran in s tem Körberja prisilili, da je moral odnehati.

Delegacije se bodo volile po Veliki noči. Dotlej pa se tudi razjasni položaj, kajti vrše se posredovanjem Poljakov nova pogajanja med Čehi in med Nemci. Ta pogajanja so se začela, ne da bi bil Körber za to vedel, da, proti njegovi volji. Od leta 1900, kar je Körber ministrijski predsednik, so se vršila taka pravna pogajanja skoro vsako leto in so bila vsako leto brez uspeha. In ti neuspehi so vedno utrjevali stališče dr. Körberja; čim večje je bilo nasprotje med Čehi in med Nemci, toliko manj je bilo upanja, da pride

na vladno ministarstvo, v katerem bi bili zastopani ti dve narodnosti, toliko trdneje je stalo Körberjevo ministarstvo. To je veljalo, dokler je v ogrskem parlamentu divjala obstrukcija.

Sedaj pa se je to naenkrat spremenilo. Tisza je zmagal, ogrske obstrukcije je konec in zdaj sili krona na to, da nastane tudi v dunajskem parlamentu red. In s tem je prišel Körber v jako neprijeten položaj. Če bi bil Tisza razpustil parlament, bi bil tudi Körber lahko dobil dovoljenje, da to stori. V tem slučaju bi bil namreč v ogrskem parlamentu padel cariaski tarif pod mizo in bi se delegacija ne volila — vsled tega bi se to moglo tudi v Cislitvanski prenesti. Ali stvar se je obrnila drugače, ker se je Tisza sporazumel z opozicijo, in zdaj je prišel tudi Körber v stisko.

Stiska je toliko večja, ker se je kakor rečeno brez vednosti dr. Körberja začela pravna akcija. In ta pravna akcija je toliko pomembnejša, ker zahtevajo Mladočehi, da odstopi Körber. To je eden prvih njihovih pogojev za sporazumljenje z Nemci.

Sprava Čehov z Nemci pomeni konec Körberjevega vladanja. A tudi če se sprava ne doseže, se Körber bržčas ne bo mogel vzdržati, kajti proti njemu so se združile vse nemške stranke. Poljaki sami so že odločno proti njemu in podpirajo Čeha v njihovem boju, kakor jih podpirajo Slovenci, Hrvati, Malorusi in celo Italijani, da, izvoljenec nemških strank, dr. Ernest pl. Körber, je srečno dospel tako daleč, da so ga že nemške stranke začele zapuščati, ker menda uvidevajo, da ni kos situaciji.

Z zaključenjem državnega zbora ni ta boj pretrgan, nego je stopil le v novo fazo. Ko se snide sredi aprila zopet poslanska zbornica, se pokaže, kakšen hode izid. Sodeč po sedanjih okoliščinah, je jako verjetno, da pade Körber, zakaj z razpustom parlamenta bi se prav ničesar ne doseglo

in bi bil razpust tudi iz ozirov na Ogrsko sedaj neumestnen korak. Druge srednje poti ni. Če se Nemci in Čehi vsaj toliko zedinijo, da morejo Čehi ponehati z obstrukcijo, je Körber izgubljen, in če se ne zedinijo, in ne nastane mir v parlamentu, je Körber zopet izgubljen.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Avstrijski admiral o ruskem vojevanju.

Neki dunajski dnevnik priobčuje mnenje sedaj na Dunaju se mudečega avstrijskega admirala o ruskem vojevanju na morju v vzhodni Aziji.

Dotični admiral naglašja v svojih izjavah, da se Rusi poslužujejo popolnoma pravilne taktike, ako ostanejo na morju v defenzivi. Ruska mornarica je razdeljena v dve eskadri in ako bi bila tudi združena, bi se komaj merila z japonsko vojno silo na morju. Rusi pa sploh nimajo vzroka se zaplesti v pomorsko bitko, ker nečejo podjarmiti Japonske, marveč hočejo samo braniti svoje koristi v Mandžurski in Koreji. To se pa mora in se bo zgodilo na kopnem. Glede Port Arturja, je rekel admiral, da ni upravičeno, ako se trdi, da se ta trdnjava nezadostno brani. Port Artur je trdnjava prve vrste, vendar pa nima baš ugodne lege. Morska obal je preplitva, vsled česar tudi ruska mornarica ne more operirati tako, kakor bi se pričakovalo. Da bi Port Artur pal, ni misliti, a ako bi tudi prišel v japonsko pest, bi to za Ruse še ne bila tako velika odločilna nesreča, ker imajo Rusi na kopnem pretežno premoč, da jim Japonci ne morejo do živga. Glede japonskih napadov s torpedovkami se je admiral izrazil, da znajo Japonci pač dobro manevrirati s torpedovkami, vendar pa se hudo motijo, ako menijo, da bodo te ladje v vojni na morju odločevala. Vobče se preveč zaupa v torpede, kar je pa samo deloma upravičeno. Torpedovke so pač dragoceno orožje pri napadih in tudi pri obrambi na obrežju — kakor se vidi pri Port

Arturju — v bitki na širokem morju pa skoro niso niti rabljive!

Poročilo generala Žilinskega.

Iz Mukdena poroča general Žilinski, da so vojne priprave v najboljšem stanju in da se med vojaki ni pripetil noben slučaj bolezni. Na vzhodnokitajski železnici je vse v redu. Pri postaji Udimi je prepodil ritmojster Aksenov s 70 kozaki četo kakih 100 Hunhuzov, ki so nameravali razdreti železniško progo. Potrjuje se, da je japonska pehota in artiljerija zasedla mesti Andžu in Pjengjang v severni Koreji. Na cesti med Pjengjangom in Andžoom se opazuje živahno gibanje japonske armade. V Činampu je pred kratkim došlo 13 japonskih ladij, ki so imele na krovu oddelke sovražne armade. Kakor se je že naglašalo, se Japonci niso izkrcali niti na obali pri Kaičovu, niti v bližini Činčua, vse te vesti o izkrcanju vojaštva na obalah polotoka Liaotung so torej neresnične.

Japonci na potu na reko Jalu.

Včeraj smo že poročali, da so Japonci glasom poročil iz Ninčvanga prekoračili reko Ta-tung in se jeli pomikati proti severu. To poročilo se dopolnjuje še v toliko, da so se Rusi in Japonci v bližini reke Ta-tung že večkrat spopadli, ne da bi se vedelo, katera stranka da se je morala umakniti. Naglašja se, da imajo sedaj Japonci prosto pot preko gorskega prelaza Motien, kjer se nahaja močna ruska posadka. Kakor smo že včeraj omenili, je Ta-tung reka v severni Koreji, ki se izliva v morje pri pristanišču Činampu v Korejskem zalivu severno od Čemulpa. Sinočnja „Neue Freie Presse“ pa sklepa iz poročila iz Ninčvanga, ker leži to mesto v zalivu Liaotung severno od polotoka Liaotung, da se reka Ta-tung nahaja na tem polotoku in se čudi, kako so mogli japonski vojaški oddelki prekoračiti Ta-tung, ko se je vendar zatrjevalo, da so se Japoncem vsi poskusi izkrcati se na polotoku Liaotung ponesrečili. Iz tega sklepa imenovani list dalje, da so se Japonci vendarle morali izkrcati na omenjenem polotoku, ker bi

drugače ne mogli prekoračiti reke, ki se nahaja na tem polotoku. Ta domnevanja pa so popolnoma napačna, ker reke Ta-tung sploh ni na polotoku Liaotung, ampak, kakor smo že povedali, v severni Koreji. V Činampu so Japonci, kakor soglašajo vsa poročila, v zadnjem času jeli izkrcavati svoje vojaštvo, ker jim nekoliko bolj južno ležeče pristanišče Čemulpo radi prevelike plitvosti ni dobro služilo. Ker se baš pri Činampu izliva Ta-tung v morje, je pač popolnoma naravno, da so Japonci že prekoračili to reko in se jeli pomikati proti severu od Ta-tunga ležečemu mestu Pjengjang, kjer se že nahajajo močne japonske predstraže! — Iz Ninčvanga se še javlja, da so Rusi dobili tjakaj iz Port Arturja 6 velikih topov za slučaj, da bi sovražnik jel mesto oblegati, in da je vozilo preko Tašikiana v Lianjang več vlakov, v katerih so se nahajali sami ranjenci.

Ruski diplomati z Japonskega.

Iz Marzelja na južnem Francoskem se poroča, da je v ponedeljek tja dospel francoski poštni parnik „Jarra“, kateri je imel na krovu ruskega poslanika v Tokiju, barona Rozna, ruskega generalnega konzula v Jokohami pl. Siversa in ruskega konzula v Nagasaki princea Gagarina. Vsi ti ruski diplomati so bili silno molčeči in se niso hoteli zaplesti v noben razgovor z novinarji, ki so jih neprestano nadlegovali. Zlasti molčeč je bil baron Rozen. Sivers pa je orisal časnikarjem, ker se jih ni mogel drugače ubraniti, slavnosti, ki so se prirejale v Jokohami, ko je prišlo poročilo o prvem japonskem napadu na Port Artur.

General Kuropatkin v Irkutsku.

Vrhovni poveljnik ruske armade na Daljnem Vztoku, general Kuropatkin, v katerega stavijo Rusi vse svoje upanje, je v ponedeljek dospel v Irkutsk in se takoj odpeljal po kratkem razgovoru z železniškim ministrom knezom Hilkomov proti Bajkalskemu jezeru. Kuropatkin dospe najbrže že danes v Harbin, da bo že jutri ali pojutrišnjem v glavnem ruskem taborišču v Mukdenu.

LISTEK.

Taka smola.

Izpred sodišča.
(Konec.)

Neki večer se pripravlja Ančka k počitku, ko zapazi, da pod njeno posteljo nekaj ni v redu. Ko z lučjo natančneje pogleda, se ji zasveti nasproti — Cenkov obraz. Od kod je bil prišel in kdaj, tega ni vedela živa duša v hiši. Preplašena plane Ančka v drugi konec hiše, da pokliče očeta na pomoč, toda v tem času jo je Cenek že popihaval, samo še debelo poleno je mogel oče za njim zakaditi v potrditev Cenkov priljubljenosti.

Cenek je torej s svojo dobro mislijo samotno pogorel.

Smola!

Popustil pa ni za nobeno ceno. Predrugail je svojo taktiko napram Ančki. Sklenil je, da za teden dni opusti vse napade, misleč, da s tem pomiri svojo ljubljeno ter ublaži njene čute proti sebi, potem pa je lepo počakal noči ter se zopet odpravil na griček. Noč je bila jasna in debel

sneg je pokrival zemljo. Nešteto zvezd je migljalo na nebesnem svodu in blede luna je sanjavo plavala v odkazani ji smeri. Od strehe Ančkinoga doma pa so viseli dolgi ledeni curki. Mrzlo je bilo, da je vse pokalo. Ljubzen pa greje, pravijo. Na srečo bolan maček je neusmiljeno tulil na sosedovem podstrešju, da si s tem pridobi nagnenje drobne mucke, ki je na njega tuleča vprašanje, če ga ljubi, odgovarjala s stereotipnim: »Mau!«

Náš Cenek stoji dolgo časa pred Ančkinim oknom, kjer je bila nje postelja. V sobi je bilo vse tiho; samo tiktanje stare ure ob steni je blagodejno bilo na Cenkov ušesa. Zdrami se, seže proti oknu in nalahno potrkaja enkrat, dvakrat, trikrat. — Vse, kakor prej. — Ura zahrešči in kukavica zakuka enajstkrat: »Kuku!« Cenek se zgane, vleče na ušesa, še malo počaka ter zopet potrkaja enkrat, dvakrat, trikrat. »Ančka! — Ančka! — Odpri!« Postelja zaškriplje — in deklet odpirat skoč! — Ne boš, Cenek! Le malo še počakaj!

Ančka! — Ančka! —

Nič se ne gane. Cenka že grabi

jeza. — Od neumnosti do zdivjanosti je le en korak. Potrkaja prav močno na okno, ki se v tistem hipu odpre. Pri oknu se pokaže Ančkin obličje, ki je bilo v mesečnem svitu čarobno lepo.

»Ali bo kaj, ali ne bo?« ji zabrenka naš trubadur.

»Bo precej — le počakaj!« odgovori Ančka, zmage svestemu si nasakovalcu ter izginje.

Čez par trenutkov se zopet prikaže ali ravno, ko je Cenek odprl svoja široka usta, da bi po svoji patenta vredni metodi dal svoji notranjosti duška, mu prileti polu korec mrzle vode v obraz, na čelo pa kos ledu, ki mu prebije kožo do krvi.

Z ropotom se okno zapre. V tretji krščenji Cenek izusti grozno kletev, pograbi kepo zmarnjenega snega in ga vrže v okno s tako silo, da je šipa v drobcih zažvenketala na tla. Ker pa podivjani kavalir s tem uspehom ni bil zadovoljen, pobere na tleh debel kolec in sune z njim z boljšega človeka vredno spretnostjo v okno tako, da je popolnoma razpadlo in je kolec legel na tisti prostor za oknom v hiši, na katerem ležati se je bil

nadejal v svoji smeli domišljiji edinole Cenek kot vavovalec. Da bi ne bila Ančka pravočasno odskočila, bi bila dobila na glavo krvav dokaz Cenkov goreče ljubezni.

Ko je Talmi-Don Juan videl, da je šlo okno v kose, se ga je polotilo nekažadovoljstvo. Osveta je sladka, to je čutil tudi naš Cenek. Uvidel je, da je njegova vloga za danes končana ter je hlamludral proti domu.

Kaj pa se tam-le sveti za gričem? — Za Boga! — Morda vendar ne! — Ne, ne — ne more biti. Tako naključje bi bilo že več nego smola. Pa, kjer je naš Cenek, tam ne more biti drugače. — Lejte ga — že gre! Orožnik s svetlo čelado in badalom. Imel je nočno službo v bližini ter je prišel, kakor bi ga bil nalašč poklical, na ropot pri Ančkin hiši pogledat, kaj da je. Videl je Cenka že precej daleč v vasi in jo je, sluteč, da bo tukaj nekaj zanj, udril za njim.

Cenek je imel pred orožniki zmerom strah, sam ni vedel zakaj. Tudi danes se je orožnika prestrašil, toda le v prvem hipu, potem pa mu je dobro došel. Le čakaj, Ančka, si je mislil, čelo si mi prebila, zatožil

te bom, zaprta boš! Komaj je bil ta sklep storjen, se je že Cenek obrnil in je korakal proti orožniku.

»Si li slišal ropot tam gori?« zagrmil orožnik proti grešniku, ki mu je sapa kar zastala.

»Kako bi ne, jeclja Cenek, saj sem bil tam — tista Ančka na griču, saj veste, mi je čelo prebilo do krvi —«

»Pa — to ni moglo tako zahrmeti — ti lažeš — pojdi, boš pokazal, kje je to bilo!«

Šla sta na grič. Orožnik je pri Ančki izvedel, kaj se je zgodilo in — ubogi Cenek je bil že vklenjen.

»Saj nisem nič storil — tisto okno je bilo vse trhljeno — saj je ona mene, vidite tukaj —«

Tako se je Cenek izgovarjal, orožnik ga pa niti poslušal ni, marveč ga je dregnil, da je bolj hitro stopal. Cenek je prišel proti svoji volji še tisto noč mesto v gorko kamrico svoje drage — v zapor okrožnega sodišča, kjer so ga, nedolžnega siromaka, obdržali. —

Nekaj tednov je v zaporu premišljeval o čudnem postopanju državnih oblasti in o Ančkinih nevhaleč-

Državni zbor.

Dunaj, 22. marca. Začetek današnje seje je bil podoben dosedanjim, pač pa je bil nepričakovan konec. Došle vloge so se čitale do 3. ure popoldne. Med interpelacijami je bila ena posl. viteza Berksa glede rabe slovenščine pri političnih oblastih na Spodnjem Štajerskem. Potem se je vršilo štirikratno glasovanje po imenih, kar je trajalo do 1/5. ure. Trgovinski minister je predložil zakonski načrt o razširjenju tržaškega pristanišča. Nato se je vzdignil predsednik ter pred prestopom na dnevni red naznanil, da vsled dopisa ministrskega predsednika odgodi zasедanje. Poslanecem je še voščil običajne prijetne praznike ter zaključil sejo ob pol 5. uri.

S tem je zaključeno 14dnevno zasédanje, ki se ne more ponašati s posebnimi uspehi, česar pa je kriva le vlada, ki kuje rajša z Nemci za vratne zarote, kakor da bi izpolnila nenemškimi narodom utemeljene in upravičene zahteve. V 13 zadnjih trajnih sejah se je vložilo 393 interpelacij, ki so se večinoma dobesedno predčitale. Nadalje je bilo 53 glasovanj po imenih, vršile so se tri glavne debate ter se je razpravljalo o treh nujnih predlogih. Obstrukcijske stranke pa imajo še 149 interpelacij pripravljenih, ki pridejo na vrsto po Veliki noči. Splošno se prerokuje, da se povelikonočno zasédanje začne zopet 14. aprila. Tega dne se začne velika akcija ter pride do končne odločitve. Nemške stranke zahtevajo namreč, da se kot prva točka na novi dnevni red postavi razprava o proračunu, dočim bodo stranke desnice zahtevale razpravo o reviziji pravnika.

Nemško-češka sprava.

Dunaj, 22. marca. Z odgoditvijo državnega zbora bo počivala tudi akcija glede nemško-češke sprave do zopetnega sklicanja drž. zbora. Na obeh straneh se je namreč sklenilo, da se med tem časom prav ničesar ne stori, temuž se previdno izogne vsemu, kar bi moglo motiti priprave za sporazumljenje. Češke stranke so v današnjem odgovoru izjavile odkrito, da želijo pošten in pravičen mir in da nikdar ne mislijo, da bi z navidezno miroljubnostjo zasledovali drugačno namene. Tudi konzervativno češko veleposestvo se je pridružilo tej izjavi. — V skupni seji poljskega kluba in parlamentarne komisije mladočeškega kluba je vprašal načelnik dr. Pacák viteza Javorskega, ali so resnične vesti, da se je akcija za sporazumljenje začela na vladno priganjanje. Vitez Javorski je izjavil, da se ta akcija ni začela po navodilu nobene stranke in tudi ne vsled vladne inicijative, temuž edino le po nalogu poljskega kluba. »Zavarujem se proti trditvam, da se je od katere strani na nas vplivalo. Kar storimo, sto-

rmo le kot poštene meštarji v imenu in po inicijativi poljskega kluba.«

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 22. marca. Po sprejetju obeh rekrutnih predlog v tretjem branju se je začelo razpravljati o proračunskem zakonu za leto 1903. Poslanec Barta (Kossuthova stranka) je razlagal važnost plačevanja v gotovini za ureditev ogrskih finan in za povzdigo ogrskega gospodarstva. Pozival je finančnega ministra, naj se že vrne tistih 5 milijonov dolga, ki se je naredil pri prevzetju nekaterih ogrskih prog avstrijske državne železnice, ker mora dežela od dolga plačevati neprimerne obresti. Nadalje je dokazoval, da kmetijstvo na Ogrskem peša, čemur bi se dalo od pomoči le s samostojno carino. V imenu Kossuthove stranke je proračun odklonil. Isto sta izjavila tudi posl. Saghy v imenu narodnih desidentov in Csernoch v imenu ljudske stranke. Vsem govornikom je odgovarjal finančni minister Lukacs, ki je povedal, da je vsled podraževanja avstrijskih državnih železnic nastali dolg že skoraj popolnoma poravnat, da ni skupna carina kriva industrijskega nazadovanja, ker pridejo tudi za industrijsko močne dežele časi, ko nastopi splošna stagnacija. Ravno tako je oporekal trditvi, da ogrsko kmetijstvo nazaduje, češ, da se je narodno premoženje zadnja leta celo pomnožilo.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 22. marca. Minister zunanjih zadev Teflik paša je obiskal včeraj poslanike velesil ter jih negovarjal, naj se velesile zadovolje z manjšim številom orožniških častnikov.

Solun, 22. marca. Oblasti v Skadru zasledujejo orožje in proklamacije, ki so se vtihotapile v deželo iz Italije. V teh proklamacijah se baje števa na vstajo, da se proglasi Albanijo za neodvisno kneževino pod vladno Kastriota.

Sofija, 22. marca. Začudenje zbujajo postopanje angleškega diplomatičnega zastopnika O'Connora, ki deluje očitno proti reformam. Makedonski voditelji ga baje pri tem krepko podpirajo, ker z njim vred želijo, da bi se razbile sedanje reformske akcije, nakar bi Angleška in Francija nastopili s skupnim novim načrtom pred turško vlado.

Belgrad, 22. marca. Pri Prijepolju na srbsko-turški meji je prišlo do krvavega spopada, pri katerem je padel neki turški častnik. Iz Vranja so odšli tja vojaki.

Kraljeva prestolnica v Poznanju.

Berlin, 22. marca. Budgetna komisija državnega zbora je dovolila 1 milijon mark kot prvi obrok državnega prispevka za kraljev prestolni grad v Poznanju. Vendar se je komisija izrekla, da ne plača država v ta namen 5 150 000 mark, temuž le

3 mil. mark. Razno se ugiba, kak namen bo imel nov prestolni grad sredi poljske pokrajine. Nekateri govorijo, da si bo tam cesar Viljem izgovoril svoj »kot«, drugi pa so mnenja, da bo med Poljake prišel, kateri cesarjev sin za »šibo božjor«.

Poljska vstaja?

Lvov, 22. marca. Na ruskem Poljskem je baje začelo med poljskimi plemenitniki opasno vreti. Prevratna stranka se baje oborožuje, da porabi oslabljenje (?) Rusije ter provzroči veliko akcijo v svojem smislu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. marca.

— **Osebnostna vest.** Evidenčni višji geometer 2. razreda, Albin Jančič v Kamniku, je imenovan za višjega geometra 1. razreda v 8. činovnem razredu.

— **»Škrice«.** Škofovemu listu je že zmanjkalo primernih izrazov, da bi z njimi psoval in zasramoval poštene ljudi. Besednjak duhovniških psov je sicer čudovito bogat in obsega velikansko število krepkih, opranih, žgočih izrazov, ali vsi ti izrazi več ne zadostujejo. Ker predstava duhovščina mnogo psuje, že leta in leta, dan na dan, je pač umljivo, da so se njene psovke obrabile in niso več dosti sveže in izdatne. Pokazalo se je, da je treba dobiti novih izrazov, ako naj duhovniško psovanje ne postane dolgočasno. In zato so duhovniki gospodje, pesnemaje izgled velikih pisateljev, začeli preiskovati jezikovni zaklad tistega dela našega dobrega, vernega ljudstva, ki z isto verno kakor vero očetov, goji besedo materino. In iztaknili so res krepak, originalen, neobrabljen in vendar vsakemu razumljiv izraz in ga z veseljem vpeljali v literaturo. Škrice je najnovejša beseda, s katero naganjajo duhovniki poštene ljudi na Kranjskem. Kako ljubka, domača je ta beseda in kako vzpodbuden upliv ima na naše dobro verno ljudstvo. »Škrice« se je včasih zaklicalo in že so imeli fantje polena in kamne v rokah ter uprizarili veselo gonjo. Zakaj bi se ta lepa, starodavna navada ne poživila, si mislijo blagoslovljeni gospodje. Kako lepo bi bilo, ko bi fajnčster izdal parolo »škrice« in zasvetili bi se neži in žgečkali pod rebri te preklicane ljudi, ki nečejo fajnčstvom rok poljubljati in se celo farovškim kuharicam ne odkrivajo. Lepa perspektiva se odpira našim duhovnikom — kaj čuda, da zadnje dni v njihovem listu kar mrgoli »škricev«, saj se morda vendar zgodi, da bo to dobro, verno ljudstvo razumelo ta migljaj in da zakolje nekaj teh »škricev«. Na sredo pa nosijo največje »škrice« — duhovniki, da, edini ljudje v deželi, ki nosijo škrice, so duhovniki. In to bo morda nekoliko koristilo. Zgodilo se je že večkrat, da so v kakem kraju frfotali po

zraku duhovniški škrici. Tako smo poznali duhovnika, katerega so njegovi škrici spravili v silno mučen položaj. Zalezoval je neko dekle, a fantje so ga napodili. Ubeglega kaplana so izdali škrici. Fantje so mu sledili in ga zasačili, ko je ležal pod kozolecem. Spoznali so ga po škricih. In tedaj so fantje drug za drugim stopili h kozolcu in škropili kaplana dolgo in izdatno, pa ne z blagoslovljeno vodo. In kako vlogo so morali v ponedeljek igrati škrici kranjskega tehanta. Poročilo pravi, da sta dva moža prišla tehanta za rame in eden za noge in ga nesli iz dvorane. Škrice pa so se vlekli za njim. Kje je ostal lepi svetli cilindri Koblarjev, tega poročilo žal ne pove. Kakor se vidi, zna duhovnikom tako priljubljeni izraz »škrice« postati nekaj dvorezen med. Prav tiste dni, ko so duhovniki ta izraz vpeljali v literaturo, so v Kranju trije duhovniški škrici trepetali v zraku, in to je, kar nas tolaži.

Klerikalno poročanje.

V ponedeljek se je klerikalcem v Kranju slabo godilo. Kmetje so izgubili tekem tolikih stoletij jim vstopeni respekt pred duhovniki in so tehanta Koblarja, kaplana Hybaška in prijatelja sv. Marte fajmoštra Kalana ven vrgli. To je klerikalcem seveda skrajno neprijetno. Da bi svoj poraz kolikor mogoče prikrili, se poslužujejo laži. Tako poroča včerajšnji »Slovenec«: »Za predsednika je kandidiral Novak iz Mavčič, a preden je mogel zasesti predsedniški stolec, so ga naši kmetje med občinim ropotom vun nesli. Med klici živio Demšar, živela obstrukcija, liberalci niso mogli priti do besede poldrugo uro. Ker so se naši s časom naveličali takega shoda, so jeli odhajati. Ko so liberalci videli, da je naših le še malo, so poskusili s fizično silo in po daljši borbi izrinili naše v sosedne sobe«. Tako otročje neumno »farba« škofov list svoje nevedne bralce. Če bi bili klerikalci župana Novaka ven nesli, kako bi bil pa ta mogel predsedovati? In zakaj so se klerikalci »naveličali«? Zakaj niso branili, ko so kmetije Koblarja s sifonom pozdravili in ga trikrat iz dvorane spravili, na zadnje tako, kakor se spravi ščetina na stran? To so vprašanja, na katera je mogoče le en odgovor: Ker so neodvisni, poštene kmetije imeli na shodu ogromno večino. In to je tudi resnično in te resnice ne prikrijejo »Slovenčev« duhovniki, če še tako lažejo.

Hrvatska akad. omladina na Dunaju.

zbrana dne 19. marca t. l., je sklenila sledečo resolucijo: 1.) Hrvatska akad. omladina na Dunaju je globoko in trdno prepričana, da je samo v iskreni slogi in skupnem delu z bratskim narodom srbskim pogoj in podlaga napredka in razvitka naše narodne ideje, kakor tudi oživitorenja našega državnega prava in izražja ogorčeno in najodločnejše svojo nevoljo

vsem onim svojim kolegom v Zagrebu, kateri so zaslepljeni in zapeklani, brez političnega razuma, udeležili se dne 19. t. m. protisrbskih izgrediv. 2.) Hrvatska akad. omladina izjavlja najavečaneje, da smatra vsakega, ki bi poskušal na katerikoli način kvariti napredek iskrene in bratske sloge med Hrvati in Srbi, te edine naše zdrave politične ideje, le kot orodje dualističnega sistema, ki pod devizo »Divide et impera« ubija in ruši razvitek naroda hrvatskega in srbskega. 3.) Z ozirom na obsojevanja vredne zagrebške protiruske izgrede izjavlja hrvatska akad. omladina, da zasleduje z živo simpatijo boj velikega bratskega naroda ruskega na Daljnem Vstoku.

Hrvatski dijaki na Dunaju.

so poslali pismo predsedniku »Circolo acad. italiano«, v katerem z veseljem pozdravljajo vsak korak, ki more zblížiti Hrvate in Italijane in v katerem izražajo nado, da je mogoče obstoječe ovire odpraviti na temelju vzajemnega priznanja. Hrv. dijaki upajo, da se bodo mogli z italijanskimi dijaki ramo ob ramo boriti proti skupnemu sovražniku Nemcu.

150 let je danes, kar je bil v Zagorici pri Moravčah rojen Jurij baron Vega.

Slovensko gledališče.

»Nema iz Portici« se je sinoči uprizarila dokaj bolje, kakor pri prvi predstavi. Pokazalo se je, kako lepi uspehi se dajo doseči, če je opera dobro in natančno naštudirana in skrbno uprizarjena. Sinoči so se odlikovali vsi solisti in zbor in želi burno priznanje. Znameniti dvospev v drugem dejanju »Za dom, za narod v boj« se je moral ponavljati.

Iz Sore pri Medvodah.

se nam piše: Dne 20. t. m. popoldan se je zbralo v Sori pri župnišču kakih 300 posestnikov, samih razsodnih mož, ki so soglasno sklenili in obsojili, da je vse, kar je »Slovenec« pisal zoper našega visokopostovnega gospoda župnika Antona Berčeta, od konca in do kraja zlagano in izmišljeno. Prašamo pa »Slovenčevce«: Kdo si upa čast krasti našemu gospodu župniku? Koliko pa vas je? Lahko se vas na prste leve noge pošteje. Ali ni tako res? Župnija Sora je pokazala ta dan, kako hoče braniti moža, ki je vsega spoštovanja vreden, pokazala je, kako ga spoštuje, kako ga čisti. Ta dan smo stopili na noge, ne da bi nas bil kdo nagovarjal. Pa nas tudi ni sram, gotovo je vas »Slovenčevce« bolj sram. Mi bomo stali kakor eden mož v boju, ne bomo se udali! Mi se bojujemo in se bomo bojevali za poštenost, pravico in resnico, katera je na naši strani. Dne 20. t. m. je zadostovala ženaka metla. Kaj pa bo, če pride možata pest prijatelji naši? Ali ni bilo to res umestno z metlo? Ali ni to sramota za vas? Dne 20. t. m. ste se sami prepričali, da vaš vojskovodja ni bil pri bitki navzoč, ni se upal na silno razburkano morje, da bi ga valovi ne pokrili. Kdor veter seje, bode vihar žel. Na svidenje! In sicer se vidimo pri Filipinih. Toliko za danes, prihodnjič kaj več. — Tisti, ki ga ni sram in ki je bil tudi v Ljubljani.

nosti. O ljubezni do nje ni bilo več ni duha ni sluha; ledena voda na griču je morala zadušiti zadnjo iskrico in je vroča ljubezen izpuhtela pri odprtini na čelu. —

Cenek je stal pred sodniki in tukaj sta si on in Ančka po dolgem premoru zopet enkrat pogledala v oči. Cenkov pogled je bil neme, iz Ančkinega lepega obličja pa se je prikazovala grenka ironija, bodeč sarkazem.

»Kaj si pa iskal na griču tako pozno?« vpraša predsednik Cenka.

»Sel sem v vas.«

»Ali nisi bil opazil, da Ančka zato ne mara?«

»Saj mi je bila dala puščelo. Ančka se zasmeje.«

»No, vidiš, Cenek, kar tako se ne hodi v vas; saj si mogel misliti, da te Ančka ne pusti kar tako noter.«

»Enkrat sem že bil tam.«

»Pod posteljo — kakor tat« se zakrohota Ančka. »Ljubezen se ne kradec.«

Cenek je venomer zatrjeval, da tisto trohnelo okno ni bilo nič vredno in ni hotel razumeti predsednika, ki mu je razkladal, da je bila Ančka v

nevarnosti in da je njegov čim hudo delstvo javnega nasilstva.

Apatično je zrl v predsednika, ko mu je objavljal sodbo.

»Tri mesece ječe!«

»Pa zakaj — saj nisem nič storil — tisto trhleno okno — pa moja rana — koliko pa dobi Ančka —?«

Ančka je zamišljeno pogledala za Cenkom, ki je šel v spremstvu kaznišničnega paznika iz dvorane — zasmilil se ji je. Tri mesece za tako malenkost, je vendar prehudo, dasi velja takemu tepou.

Ženske imajo vendarle usmiljeno srce. —

Pri vratih se je Cenek škodoljno ozrl nazaj na Ančko, rekoč: »Najina ljubezen je proči!«

V ječi je postal Cenek miren, saj je imel zato časa dovolj. Samo časih je mrmral predse: Najprvo puščelo v gumbnico, potem ledena voda v obraz, nazadnje pa Cenek v luknjo!

Če to ni smola, potem smole sploh ni.

Ko bi bil Cenek poznal tisto Jenkovo pesem o mačku, bi se vse to ne bilo zgodilo.

Juraj Lubič.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Tudi v Rimu je Ivana nastopala kot moški in nihče ni slutil, da je ženskega spola. S privoljenjem svete stolice je prejevala predavanja in postala celo učiteljica ter bila splošno občudovana zaradi svoje izredne učenosti. Živela je Ivana jako krepkosti in se sploh odlikovala po izrednih čednostih. Kaj čuda, da so ljudje kar občudovali. Kmalu se je zbrala okrog nje posebna stranka, h kateri pa niso pripadali samo preprosti ljudje, nego tudi menihi, razni višji duhovniki in plemenitaši. Prav najomikanejši duhovniki so bili najvnetejši njeni pristaši in so najbolj delali, da bi postala papež. Po smrti papeža Leona IV. se je to tudi uresničilo. Ivana je kot papež Ivan VIII. l. 853. zasedla papeški prestol in vladala do svoje smrti srečno in blagoslovljeno. Že ko je bila papež, se je zopet oglasilo njeno srce. Zaljubila se je v nekega mladega duhovnika in imela z njim dle časa ljubavno razmerje. Pri neki cerkveni

slovesnosti je Ivana naenkrat padla s konja. Porodne bolečine so jo vrgle. S strahom je ljudstvo gledalo, kako se je zvijala na zemlji in ko so ji strgali obleko s telesa, so videli, da je papež — porodil otroka. Nastala je neki strahovita panika. Ivana je na mestu umrla, njeno dete pa so baje zadušili.

Resnici na ljubav bodi omenjeno, da je tudi mnogo verodostojnih zgodovinarjev, ki trde, da je to poročilo sodobnikov neresnično. Tudi Döllinger je v svoji knjigi »Die Papstfabeln des Mittelalters« zastopal to stališče.

Istina pa je, da se je ob istem času uvedla sella stereoraria. V lateranski palači je bil postavljen stol, ki ni imel sedala. Kdor je bil izvoljen za papeža, se je moral vstati na stol, da so se kardinali prepričali, da je res moškega spola. Ta ceremonija je bila v navadi do l. 1394. Sele papež Leon X. je spoznal, kako sramotno in nemoralno je, če morajo papeži, sedeč na tem stolu, prepričavati ljudi o svojem spolu. Leon X. je to ceremonijo odpravil, dotični stol pa je še 300 let stal na svojem

mestu in je bil šele leta 1695. odstranjen.

Sicer pa trde razni zgodovinarji, da je bilo več žensk, ki so bile mašniki. Tako je bila za časa cesarja Galijana, hči cesarskega namestnika v Aleksandriji Evgenija opat nekega kapucinskega samostana, v Carigradu pa je 30 let pozneje neka ženska bila celo patrijarh. Sploh je bila do sedmega stoletja navada, da so ženske dosegale v cerkvi različna mesta, ki so jih pozneje mogli dobivati samo moški. A že aleksandrijski škof Atanas so je zaradi tega britko pri-toževal, češ, da so ti ženski duhovniki jako koketni, da se lišpajo in da žive tako nekrepostno, da se hodijo z moškimi skupno kopat. Menda je bilo to nemoralno življenje glavni povod, da so ženskam sploh zaprli vse cerkvene službe.

A tudi v ženskih samostanih ni cvetela rožica kreposti. V pre mnogih samostanih ni bilo ne ene redovnice, ki bi bila kaj marala za krono čistosti. Za časa Benedikta III. so svaka kralja Lotarja, dijakona Huberta, javno dolžili, da je iz nekega samostana lahkoživim moškim izpo-

— **Slovenskega pevskega društva „Lipe“** občni zbor je izvolil za tekoče leto sledeče gg. v odbor: Predsednik: Ivan Benčan, podpredsednik: Josip Podbevšek, tajnik: Albin Pavšek, blagajnik: Ivan Remžar, odborniki: Fran Črtanec, Ig. Semrov, Jos. Štrus pregledovalcem računov: I. Karol Kapelj, II. Fran Antončič.

— **Prebivalstvo na Kranjskem.** Prebivalstvo kronovine Kranjske se je pomnožilo v pretečenem letu za 5761 oseb. Kakor povzamemo iz uradnih statističnih podatkov, se je leta 1903. poročilo na Kranjskem 18.007, umrlo pa je 12.246 oseb, od katerih je 2390 doseglo starost nad 70 let. V sled letu je umrlo 1969, vsled plućnice 89, vsled ošpic 106 oseb. Ponesrečilo je 244 oseb, in sicer: utonilo 64, vsled padca 29, vsled opeklin 25; 18 se jih je zadušilo, 11 povozilo, 5 zmrznilo. Samomorov je bilo 51, umori pa 3; 19 oseb je bilo ubitih. Poročenih je bilo lani 3329 parov.

— **Slapenska posojilnica v Vipavi** imela je v mesecu februarju t. l. 159.274 K 6 h prometa. Hranilnih vlog je bilo v tem mesecu vložnih 46.610 K 46 h, dvignjenih pa 28.623 K 46 h. Posojil se je izplačalo 49.960 K, vrnilo pa 16.560 K. Iz vrlega napredka tega narodno-naprednega denarnega zavoda je razvidno, da si je ta zavod zadobil vsestransko zaupanje na Vipavskem.

— **Cesarjeva milost.** V Muravi na Gor. Štajerskem je bil lani odvetnik dr. Jos. Liaunig zaradi poverljivega denarja svojim sramčam obsojen v dvemesečno težko ječo. Sedaj pa je cesar obsojencu milostno spregledal pravne posledice, da sme zopet nositi naslov doktorja ter izvrševati odvetniški posel.

— **Blaznik napadel zdravnika.** Kakor so listi že včeraj poročali, napadel je neki blaznik v Feldhofu pri Gradcu zdravnika dr. Fafla ter ga pobil s strelom na tla. Napadalec je 24letni Anton Koritnik iz Rajhenburga na Štajerskem. Po poklicu je natakar ter se nahaja v blaznici od leta 1902. Dosedaj so ga smatrali za nalnega epileptika. Zdravnik se je šele čez dalje časa zavedel. Na glavi ima 12 cm dolgo rano.

— **Izpred okrožnega sodišča v Rudolfovem.** France Zajec, Janez Zajec in Janez Mavzar so toženi radi težke telesne poškodbe. 5. februarja t. l. so pili v Glivarjevi gostilni v Ambrusu. Bili so že daj časa jezni na Franceta Blatinika radi love, ki ga je imel Blatinik v najemu. Vsi trije so nedolžni kakor novorojeno dete! Priznajo, da so pili v gostilni, a dogovora o skupnem napadu ni bilo. Na predsednikovo vprašanje pa Mavzar pravi, da se je France Zajec izrazil: »Če je šlo naravnost, bo hudo, če pa po strani, pa ne bo nič posebnega.« France Zajec pa pravi, da so šli najprej v prodajalno. Prišli v gostilno je sedel on k Francu Hočevanju. Mavzar se je pričel pripraviti z Blatinikom; ve, da je imel nož pri sebi, ne ve pa, če ga je vzel v roke. Slišal pa je izustiti besede: »Prokleti Kranjčani, niste nič drugega vredni, da bi vas vse poklali!« Janez Zajec pa pravi, da je Juže Tekalčič prvi pričel boj. Pričkat so se začeli radi dozdnevne krive priasege, in sicer je Mavzar Blatinika tega dolžil, ta pa

sojal redovnice in s tem zaslužil ogromne svote. Kralj Lotar sam je odredil, da se mora njegovega svaka kaznovati, ne le zaradi početja z redovnicami, nego tudi zaradi tega, ker je imel dijakon Hubert s svojo lastno sestro, Lotarjevo ženo, krvosramno razmerje in je otroka, ki je bil sad tega razmerja, umoril. Papež je Huberta pozval na odgovor v Rim, a Hubert je s potovanjem toliko časa odlašal, da je papež Benedikt umrl. Tudi papež Nikolaj I. je dijakona Huberta pozval v Rim, a mož se ni odzval temu ukazu, nego je s svojo sestro pobegnili. Zdej se je začel v Rimu velik boj. Ubegla kraljica je rimske prelato podkupila in končno res dosegla, da je bil kralj Lotar prisiljen, jo zopet k sebi vzeti, da si je bila svoje krvosramno razmerje z bratom sama pripoznala.

Temu pa se ni čuditi, ker so bile take stvari v tistih »lepih« časih prav navadne. Ko so tožili lepo Ingeltrudo, ženo lombardskega grofa, zaradi zakonolomstva, je pisala papežu Nikolaju I., ki ji je grozil z izobčenjem, naj se nikar ne vtika v njene zadeve, marveč naj pometa pred svojim pragom. In imela je popolnoma prav, kajti papež Nikolaj je živel skrajno razuzdan.

je Blatinika hotel udariti z litrom po glavi. Blatinik trdi, da se niso prepirali, ampak da je eden Zajcev njegova udaril. Zahteva 600 kron za bolečine in 240 kron za izgubo za služka. Janez Glivar, gostilničar v Ambrusu, potrdi, da so trije prišli v gostilno, hodili nekaj časa gori in doli, poklicali liter vina in začeli piti. Za nekaj časa skoči France Zajec na mizo in reče: »Zdej bo pridiga za pijance!« Kmalu nato sta se Mavzar in Blatinik spoprijela; noža ni videl, ve pa, da je kri tekla. Marjeta Hočevanj pa potrdi, da je ranjenega videla ležati po strani. Nož je tudi videla. Istotako izpove Marija Kōnig. Feliks Tekavčič iz Ljubljane pa izjavi, da se je izpil 5 1/2 litra vina. Istotako priča I. Anka Papež. Ne ve pa povedati, če so pretepači imeli nože v rokah. Bilo je zaslišanih še več priči, ki so potrdile isto. Ob težilna za zatožene pa je bila izjava natakarske Reze Hočevanj. Ta je natančno slišala, da so fantje, prišli v sobo, rekli: »Kar smo iskali, smo dobili!« France Zajec je imel nož v rokah. Videla je pasti udarec. Marija Mavzar iz Ambrusa tudi potrdi, da se je v poboju France Zajec izrazil: »Krepnil ne bode nobeden!« Obravnava je trajala ves dopoldan. Sodni dvor je obsodil France Zajca na 10 mesecev, Janeza Zajca na 6 mesecev in Janeza Mavzara na 8 mesecev težke ječe.

— **Važno sprememba v prometu s poštnimi nakaznicami z inozemstvom.** Od 1. aprila t. l. dalje mora odposiljalec nakaznice namenjene v inozemstvo, naznaniti znesek v veljavi dežele, v katero je nakaznica namenjena. Za nekatere dežele (Egipt, Braziljo, Portugal) je izjemoma predpisana frankovna veljava. Znesek v kroški veljavi, katerega ima plačati odposiljalec na nakaznici izpolnjeno v tuji veljavi, zračuna prevzemajoči poštni uradnik po stalnem preračunskem razmerju. Za menarodne nakaznice in za poštno spremnitve — brez in s povzetjem za inozemstvo — izdali so se novi, spremenjeni obrazci; od 1. aprila dalje se smejo rabiti izključno le ti novi obrazci. Neuporabljeni stari obrazci se morajo zamenjati z novimi pri c. kr. poštah uradih do vključno 31. decembra t. l. C. kr. poštni uradi dajo pojasnila glede v vsaki deželi obstoječe veljave, zneskov, koje je treba vplačati itd. itd. Vsa tozadevna pojasnila nahajajo se v uradnem pisemsko-poštnem tarifu, katerega prodajajo c. kr. poštni uradi za ceno 60 st. Posebno izdano tablico za preračunjanje poštnih nakaznic namenjenih v inozemstvo se lahko dobi pri c. kr. poštah uradih za ceno 30 st.

— **Iz Vidma ob Savi** se poroča, da se je na dan 18. t. m., ko je bil tukaj semenj, izgubil velika pes, sivo črn, »belopogasta« ker ne zna sam kam, se potiče sem in tje. Občinski urad boče poskrbel za to, da se pes pridrži do časa, dokler se gospodar (lastnik) ne zglozi. Lastnik naj se zglozi na obd. urad Videm.

— **Obrotno gibanje v Ljubljani.** Meseca februarja pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Ivan Magdič, Stari trg št. 8, krojaški obrt; tvrdka Rosmann & Thurn, Sv. Petra cesta št. 2, trgovina z manufakturinim blagom; Jurij Marenčič, Dolenjska cesta št. 16, gostilničarski in krčmarski obrt; Josip Bahovec, Sv. Jakoba trg št. 6, branjarijo; Viktor Gärtner, Kolesijske ulice št. 4, pekovski obrt; Lucija Lončar, Poljanska cesta št. 26, trgovino z mešanim blagom; Josip Podkov, Sv. Petra cesta št. 9, mesarski obrt; Marija Klopčar, Martinova cesta št. 7, prodajo živil; Fran Bizjak, Tržaška cesta št. 1, gostilničarski in krčmarski obrt; Terezija Omejc, Karlovska cesta št. 34, prodajo razglednic, papirja in pisalnih potrebščin; Marjeta Vavpotič, Marije Terezije cesta št. 11, trgovino z delicatessami, žganimi opojnimi pijačami ter z vinom in pivom v zaprtih steklenicah; Jurij Regorsche, Krakovski nasip št. 26, izdelovanje parketov; Maks Metze, Dunajska cesta št. 2, trgovino z moško obleko; Josip Japelj, Gradišče št. 6, mizarski obrt; Ivan Auerhammer, Kolodvorske ulice št. 26, trgovino z mešanim blagom; Fran Rožič, Kongresni trg št. 7, krojaški obrt; Apolonia Vasilčič, Florijanske ulice št. 13, prodajo sadja, zelenjadi, kruha in slaščičarskega blaga; Fran Wagner, Gradišče št. 6, mizarski obrt; Marija Petje, Kolodvorske ulice št. 32, trgovino z vinom; Ivan Mikula, Mestni trg št. 19, stavbno podjetništvo in trgovsko agencijo; Marjana Mrhar, Pogačarjev trg, prodajo sadja; Friderik Novak, baraka v Latermanovem drevoredu, točenje vina in piva ter prodajo mrzlih jedi; Marija Rovšek, Kolodvorske ulice št. 26, trgovino z izdelano obleko; Marija Zabavnik, Poljanska cesta št. 13, prenamekanje in popravljanje žimnic; Josip Blodnikar, Cesarja Jožefa trg št. 2, krojaški obrt; Marija Valentinič, Mestni trg, branjarijo; Albert Baruchello, Pogačarjev trg, prodajo južnega sadja.

Oglasili, oziroma faktično opustili pa so obrt: Anton Kocmur, Poljanska cesta št. 9, gostilničarski in krčmarski obrt; Marija Auerhammer, Kolodvorske ulice št. 26, kramarijo z mešanim blagom; Anton Greiner, Sv. Petra cesta št. 25, obrt stavbnih mojstrov; Josip Bregar, Florijanske ulice št. 13, čevljarški obrt.

— **Pogreba se od 21. t. m. G. Teodorović, trgovski pomočnik pri Oroslavu Bernatoviču na Mestnem trgu.**

— **V Ameriko se je odpeljalo včeraj ponoči z južnega kolodvora 200 oseb, in sicer 43 Slovencev, 100 Hrvatov in 57 Macedoncev.**

— **Iz Amerike se je pripeljalo včeraj 28 Hrvatov, ki so se odtod odpeljali v svoje domače kraje.**

— **Izgubljene reči.** Anton Meršun, mizar pri Toeniesu, stanujoč v Spodnji Šiški, je izgubil včeraj zvečer na poti po Dunajski cesti, Prešernovih ulicah, Špitalskih ulicah, Mestnem in Starem trgu, po Bregu do Turjakeškega trga denarnico, v kateri je imel okoli 16 K denarja. Na poti od Gradišča do pošte je bil izgubljen včeraj popoldne bankovec za 10 K. Na poti po Zaloški cesti do Sv. Petra cerkve je bila izgubljena 19. t. m. zlata zapestnica.

— **Društvena godba** koncertuje jutri, v četrtek in v soboto v »Narodni kavarni«. Začetek ob 9. uri zvečer. Vstop prost.

— **Hrvatske novice.** Umrl je bivši deželni poslanec Vinko Seitz, lekarnar in posestnik v Veliki Grlici. — Zagreb — ško gledališče. V soboto je bila primijera »Filip Košenski« pi sateljske Zagorke — Jurij. Igra je zelo ugajala. Danes se ponovi opereta »Caridine Amaconke«. — Srbski kongresni odbor se je sestel v Karlovcih. Zasedanja bo trajalo več dni. — Hrvaška finančna nagodba. Konferenca liberalne stranke je včeraj razpravljala o finančni nagodbi s Hrvaško. Ministrski predsednik grof Tisza je dokazoval, da se je dosedaj Hrvaški godila krivica, ker se ji ni pu stila užitina za predmete, ki so se doma porabili. Ker pa vsled tega zgubljala Madjarom naklonjena stranka zaslonbo v deželi, treba bo to nedostanost tej stranki na ljubo odpraviti. — Grozno umorstvo je izvršil nedavno v Vrniku (Srem) vojaški begun Pavel Kutrančič. Njegova mati se je kot vdova omožila z vdovcem Stipančičem, ki je imel tudi hčer in sina. Mačeha je moževa otroka sovražila, zato pa možu celo kradla denar in blago, da ga je pošljala svojemu sinu, ki je služil pri vojakih. Končno je bilo možu tega dovolj ter je ženo pogljal od hiše. Sin zavržene žene je za to zvedel, pobegnil z vojaške straže ter prišel s puško v hišo svojega očma. Ustrelil je očma in svojo 18letno polsestro in 15letnega polbrata. Ker zadnja dva nista bila takoj mrtva od kroglj, bil ju je s puškinim kopitom, dokler nista izdihnila. Nato se je poslovil od matere ter hotel oditi. Toda pot sta mu zastavila dva orožnika. Morilec je takoj vzdignil puško, toda orožnik ga je prehitel ter ga ustrelil v prsi. Vendar zdravnik pravi, da ga morda obranijo pri življenju, dokler ga ne usmrti pravica.

— **Viska starost.** V Stolivju je umrl kmet Luka Mirković, ki se je rodil v Čekličih v Črni gori leta 1795. Do smrti je delal na polju in pušil pipo.

— **Ameriške novice.** — Kulturni divjaki. V Springfieldu je neki zamorec ustrelil policaja. V sled tega je zdvijana množica obesila dva zamorca ter na viseči trupli streljala in metala kamenje. Končno so »kulturni« belokožci zažgali zamorsko naselbino na dvanajsetih krajih ter v pogorišča ves čas streljali, da zamorci niso mogli kaj rešiti iz pogorišča. — Smrt Slovencev. Blizu Crested Butte, Colo. je zasut snežni plaz devet z dela se vračajočih delavcev, med njimi tudi tri Slovence. D sedaj so izkopali mrtvega Jožefa Žlogarja, doma iz Metlike, dočim do ostalih dveh, Antona Staniše iz Novega mesta in Mihaelz Vidmarja iz Žužemberka še niso dokopali ter sta gotovo istotako mrtva. — To-varna se je razletela v Wankeganu pri Čikagu. Med ranjenimi je baje tudi več Slovencev ubit pa je J. Čužek.

— **Najnovejše novice.** — Kuga v Južni Afriki. Dosedaj je v Johannesburgu umrlo za kugo 34 oseb. Bolezen je nekaka pljučna kuga. Občinski svet je nakazal 5000 funtov štr. za pripomočke zoper kugo.

— **Ustreljen tihotapec.** V Bileku je ustrelil na straži stoječi vojak nekega moža, ker na klic ni postal ter ga je vojak smatral za vohuna. Pozneje se je dognalo, da je ustreljeni bil domačin, ki je vtiho-tapljal iz Črne gore saharin.

— **Grofica Montignosa** (princeznja Lujza) je dobila od svojega strica, vojvode Parmškega, vilo v Rohrschachtu v Švici za stalno bivanje, kamor se preseli s svojim otrokom.

— **Konfiskovan izrek sv. pisma.** Pri letošnji marčni proslavi v Berlinu je postal list »Vorwärts« na grob padlih žrtov venec z napisom: »Sključeni bodo prišli k tebi, ki so te tlačili.« Napis je bil konfiskovan, a »Vorwärts« je vložil pritožbo ter priložil tudi sv. pismo, iz katerega je vzet izrek (Jezaija, kap. 60. kitica 14).

— **Morilec dveh prosti-tutk.** V Hamburgu so obglavili nekega Mailanja iz Bona, ki je umoril prostitutki Schmidt in Ahler.

— **Smrt borilca z biki.** Prvi mehiški borilec z biki, Kuko, je našel v nedeljo smrt v areni mesta Juareza. Kuko je mislil, da je od njega premagani bik že mrtov ter se je obrnil, da se prikloni gledalcem. V tem je zbral bik zadnje moči, se mu zaletel v prsi ter ga ubil.

— **Rodbinska drama.** V nekem hotelu na Dunaju je streljal strojnik Frank na svojo ženo ter jo ranil. Nato je sam sebe usmrtil, ker ni mogel dobiti službe.

— **Vojaški punit.** V Natalu se je spuntalo 600 vojakov, ki so udrli v mesto Hoviz ter ropali in počenjali razne nasilnosti.

— **Pomagati si je treba znati.** Na Frislandskem je v nekatereh vaseh se navada, da hodi občinski sluga vsačdom naznanjat smrt ali rojstvo katerega sovaščana. Porod naznaja v belih rokavicah, smrt pa v rdnih. Nedavno pa je neka vsačanka rodila dete, ki pa je kmalu po rojstvu umrlo. Sluga je bil v zadregi zaradi rokavic pri javljenju. Tuda znal si je pomagati. Na eno roko je oblekel črno, na drugo pa belo rokavico ter šel naznanit rojstvo in smrt obenem.

— **Poklic angleškega ženstva.** Po najnovejši vladni statistiki je bilo v pretečenem letu na Angleškem 170.000 učiteljic, 2200 pisateljic in časnikaric, 3700 slikaric, 56.000 trgovskih uslužbenk, 400 trgovskih potovalk, 8 sprevednic pri omnibusih, 212 zdravnic, 3 žvinozdravnice in 140 zobozdravnic.

— **Iz šolskega zvezka.** Neki nemški učenec je napravil sledeči opis psa jazbičarja. »Jazbičar je pes vkljub svoji podobli. Ima štiri noge, dve spredaj, dve zadaj, ki pa ne ob čujejo med seboj. Jazbičarji so precej pametni vkljub svoji obliki. Ker jim je posluš tako oddaljen od repa, dela jim nekoliko preglavice, migati z repom.«

Književnost.

— **„Učiteljski Tovariš“** ima v 9. letošnji številki sledečo vsebino: Važna pridobitev. — Poziv štajerskim tovarišem in tovarišicam. — Z orožjem v roki in v rezervi na Amonite! — Pisarna za zdravljenje naših bolnih stenskih, uradnih itd. razmer. — Kritikujoči glasovi. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Listnica uredništva.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Rusko-japonska vojna.**

Petrograd 23. marca. Admiral Aleksejev je brzojavil carju iz Mukdena: O polnoči 22. t. m. sta se dve japonski torpedovki približali Port Arturju, a sta bili zagledani. Baterije in ladji »Bober« in »Otvažnij« sta začeli streljati, nakar sta se torpedovki umaknili. Ob 4. zjutraj so se pojavile tri japonske torpedovke, a so bile tudi odgnane. Ko se je zdanilo, se je približala Port Arturju vsa japonska eskadra, broječa 6 oklopnih, 12 križark in 8 torpedovk. Rusko brodovje je zapustilo pristan. Japonci so ustrelili 100krat na Port Artur in 108krat na okolico. Ruski strelji so dobro zadevali. Ena japonska oklopnica je bila tako zadeta, da je nehala streljati in se je umaknila z bojišča. Ob 11. uri je japonsko brodovje odjadralo, ne da bi se bilo spustilo v boj z ruskimi ladjami. 5 ruskih vojakov je bilo ubitih, 10 ranjenih.

Petrograd 23. marca. Dodačno brzojavlja Aleksejev o včerajšnjem naskoku na Port Artur naslednje: Japonsko brodovje se je ob 9. dopoldne raz-

delilo na dve skupini; oklopnice in torpadovke so šle proti Ljaotešanu in Golobjemu zalivu, križarke pa so se v dveh oddelkih razpostavile v južni in v vzhodni smeri. »Retvisan« je ob 9. uri 20 min. začel streljati na oklopnice, ki so odgovarjale. Medtem se je rusko brodovje zbralo pri zunanem bregu. Ob 11. uri je začelo bombardiranje pojemat, kmalu na to so se začeli Japonci umikati in ob polu 1. popoldne ni bilo nobene japonske ladje več videti.

Petrograd 23. marca. Aleksejev brzojavlja, da so se 17. t. m. ruske patrulje približale Andžu. Na levi strani pri Šinhanhanu so videle velike, od zemlje napravljene utrdbe. V Pjengjangu ni bilo še nobenega sovražnika. Kaže se, da je v Andžu ena japonska divizija, ostanek prve armade pa v Pjengjangu. 200 ruskih konjenikov je bilo poslanih, da preprečijo Japoncem prehod čez reko pri Andžu. Naleteli so na tri japonske patrulje, ki pa so se umaknile v Andžu. V noči dne 19. t. m. so se srečale ruske in japonske patrulje in streljale druga na drugo.

Frankobrod 23. marca. »Frank. Ztg.« poroča, da dela Rusija v srednji Aziji velikanske priprave za vojno. V Petrogradu se tudi delajo priprave Revalu in drugim pristanom se posveča posebna pozornost. Vse to je naperjeno proti Angleški, če bi hotela v slučaju ruske zmage priskočiti Japoncem na pomoč. Potrjeno je, da je car rekel: Koreja mora postati ruska, dvomi se pa, da bi tudi v tem slučaju imela Angleška pogum, se Rusiji zoprotstaviti.

London 23. marca. V Hangu, 100 km severno od Gensana so Japonci premagali 300 korejskih vstašev. 2 sta bila ubita, 20 je ranjenih, 36 vjetih. Ti poslednji so povedali, da so jih Rasi pregovorili na upor proti Japoncem.

London 23. marca. Tristo japonskih konjenikov je prišlo v P engjeng. Za zgradbo mostu potrebn material je že tam.

Dunaj 23. marca. Sinoči so češki, slovenski in hrvaški poslanci imeli skupen sestanek. Dr. Pacák je Jugoslovanom izrekel zahvalo, da so podpirali Čehe v boju proti vladi. Dr. Kramář je povdarjal, da je češka opozicija, čim so se ji pridružili Jugoslovani, zadobila veliko večjo moč, nego jo je imela poprej. Želeti je, da bi se ta nova organizacija poglobila in utrdila. Dr. Ferjančič je želel, naj bi bila ta nova organizacija trajna in krepka, v kar je treba, da se doseže edinstvo v taktiki. Dr. Ploj je naglašal, da je v minulem zasedanju nova češko-jugoslovanska vzajemnost prestala prvo preskušnjo. Končno je dr. Pacák pri slovesu izrekel nado, da se po Veliki noči zbero zavezniki z novimi močmi za boj.

Berolin 23. marca. Vojno ministrstvo je dalo zapleniti Baudisino roman »Erstklassige Menschen«, glede katerega je Bebel zahteval, naj vojni minister toži pisatelja.

Berolin 23. marca. Iz Južne Afrike so došla poročila, da so že 3/4 vse nemške kolonije v rokah vstašev.

London 23. marca. Znana revolucionarka Lujza Michel umira.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego »Mollo-ve« francosko žganje in sol, ki je takisto bolisti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, kakor to zdravilo vpliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica K 1-90. Po poštnem povzetju pošlita to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozhah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

40.000 kron znaša glavni dobiček
loterije ogrevalnih sob. Opozorjamo častite
bralce, da bo srečanje nepreklicno dne
23. aprila 1904.

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
3 Dobiva se povsod. 871

strijeno in tekoče
Sarg-ova glicerina-mjila
napravlja kožo
belo in nežno.
Dobi se povsod.
so za odrasle kakor za otroke nainežnejše
starosti **izvratno čistilo**. Z najboljšim
uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor
prof. dr. Hebra, Schauta, Frühwald, Karel
in Gustav Breus, Schandlbauer itd. 5

Darila.

Upravištvu našega lista so posla:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Ve-
sela družba na Drenikovem vrhu 2 K 40 v.
— Gosp. Fran Vehovec v Ljubljani 10 K.
— Cenjena rodbina Trtnikova v Ljubljani 10 K
mesto venca na krsto umrli g. Jožef Kralj
v Ljubljani. — Skupaj 22 K 40 v. — Živeli
in srčna hvala!
Za Prešernov spomenik. Vesela družba
Jožetov nabrala pri Kuharju v Domžalah
7 K 89 v., gospod Fran Majdič pa je dodal
5 K. — Gospod Vojteh Kette v Podgorji v
Rožu, Koroško, 20 K. — Skupaj 32 K 89 v.
— Živeli!

Borzna poročila.

Ljubljanska		
„Kreditna banka“ v Ljubljani.		
Uradni kurzi dunaj. borze 22. marca 1904.		
Naložbeni papirji.		
	Denar	Blago
4 2/3% majeva renta	99.45	99.65
4 2/3% srebrna renta	99.45	99.65
4 2/3% avstr. krona renta	99.45	99.65
4 2/3% zlata	119.10	119.30
4 2/3% ogrska krona	97.95	98.15
4 2/3% zlata	118.—	118.20
4 2/3% posojilo dežele Kranjske	100.—	100.75
4 2/3% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4 2/3% bos.-herc. žel. pos. 1902	100.—	101.—
4 2/3% češka dež. banka k. o.	100.—	100.25
4 2/3% „Z. o.“	100.—	100.30
4 2/3% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.50	101.80
4 2/3% pešt. kom. k. o. z	105.95	106.95
4 2/3% zst. pisma innerst. hr.	101.—	102.—
4 2/3% „ogrske cen.	100.50	101.—
4 2/3% dež. hr.	100.15	101.15
4 2/3% z pis. ogr. hip. ban.	100.—	101.—
4 2/3% obl. ogr. lokalnih že-	100.50	101.—
4 2/3% leznice d. dr.	98.50	100.—
4 2/3% obl. češke ind. banke	99.50	299.—
4 2/3% prior. Trst-Poreč lok. žel.	297.—	101.90
4 2/3% prior. dol. žel.	101.—	
4 2/3% juž. žel. kup. 1/2%.		
4 2/3% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.		
Srečke od 1. 1854	150.75	151.75
„ „ 1860/1	181.—	183.50
„ „ 1864	268.—	282.—
„ tizske	185.75	167.75
„ zem. kred. I. emisije	29.30	303.—
„ „ II.	287.—	292.50
„ ogr. hip. banke	264.—	269.50
„ srbske a frs. 100—	88.—	91.80
„ turške	125.40	128.40
„ „	21.20	22.20
Basiliška srečke	484.—	475.—
Kreditne	81.—	83.—
inomoške	78.—	83.—
Krakovske	67.—	72.—
Ljubljanske	52.—	54.—
Avst. rud. križa	28.75	29.75
Čgr.	68.—	73.—
Rudolfove	77.—	80.50
Salcburške	501.—	512.—
Dunajske kom.		

Devalve.		
Južne železnice	79.—	80.—
Državne železnice	639.75	640.75
Avstr.-ogrske bančne devalve	1605.—	1615.—
Avstr. kreditne banke	645.15	646.15
Ogrske	764.50	765.50
Živnostenske	249.50	251.50
Premogokop v Mostu (Brux)	640.—	645.—
Alpinske montan	408.25	409.25
Praške žel. indr. dr.	1890.—	1895.—
Rima-Muranyi	478.—	480.—
Trbovijske prem. družbe	361.—	368.—
Avstr. orožne tovr. družbe	461.—	463.50
Češke sladkorne družbe	155.—	157.—

Valute.		
Č. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.09	19.12
20 marke	23.51	23.58
Sovereigns	23.98	24.06
Marke	117.47	117.67
Laški bankovci	95.20	95.40
Rubliji	253.75	254.50
Dolarji	4.84	5.—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 23. marca 1904.		
Termin.		
Pšenica za april	50 kg K	8.10
„ „ okt. 1903	„ „	8.09
Rž „ „ april	„ „	6.49
Koruza „ „ maj 1904	„ „	6.21
Oves „ „ maj	„ „	5.37

Efektiv.

5 vin. ceneje.

Meteorološki poročilo.

Vrtna nad morjem 806.9. Srednji vrtni tlak 736.0 mm.

Marc	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
22	9. zv.	734.4	5.3	sl. jug	del. jasno
23	7. zv.	732.6	2.8	sl. svzhod	megla
24	2. pop.	731.0	10.6	sr. jvzhod	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 5.4°,
normala: 4.8°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. marca: Ervin Novaček, kapel-
nikov sin, 4 mes., Križevniške ulice št. 10,
vnetje sopilnih organov.
Dne 20. marca: Jožefa Kralj, zasebnica,
69 let, Cerkvene ulice št. 1, sušica.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 257-39
J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Kočija

(Kutschierwagen) elegantna, se ceno
proda. 811-1
Sodnijske ulice št. 2, II. nadstr.
4. vrata.

Agentje

ki se hote početi s prodajanjem ne-
kega razširjenega predmeta se iščejo
po vseh občinah proti gotovi plači
in visoki proviziji. 721-8
Ponudbe na: Arnest Agular,
Budapest, VII., Josefiring 16.

Poskusite

pristni
rastlinski
likor
„Florian“
Po okusu in zdrav-
nem učinku prvak
likorjev.

Varstvena znamka.
Ogreva in oživilja telo,
Budi tek in prebavo,
Daje dobro spanje.
Lastnik: 5-67
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Medičarska in svečarska obrt

v najboljšem obratu v kraju s slovenskim in nemškim prebivalstvom se zaradi
smrti lastnika s hišo in nekoliko gospodarstvom vred takoj pod ugodnimi
pogoji cenó prodá.

Pojasnila daje iz prijaznosti resnim ponudnikom **Viljem Nandl v**
Gradcu, Feuerbachgasse 38. 773-2

Najlepše likano perilo
se doseže lahko in gotovo, ako se vporablja
ameriški 1 515-3
briljantni skrob na lesk
Fritz Schulz jun., Act.-Ges., Eger und Leipzig.
Le pristen z varstveno znamko „Globus“ v rudečastih zavojih à 100 gr.

es. kr. avstrijske državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Ansee, Solnograd, čez Kain-Reifling, v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopolodne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3 uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budevice, Plzen, Marjine vane,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ. Ob 3. uri 25 m jutraj obojni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl,
Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m popoldne obojni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.). Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marjine vane, Plzen, Budevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m
jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 39 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
v KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 23 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m
popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
2amo v oktobru. — Čas pri in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za
s min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojma dajo.
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodskih ulicah št. 12.

„Triumph“

je napredaj v vsaki boljši trgovini
z dežniki. — Oblastveno varovano.
— 2 leti jamatva. — Le pravi, če ima
v blago vtkan napis „Triumph“.

Kontoristinja

zmožna slovenskega in nemškega je-
zika, išče primerne službe.
Ponudbe pod „Kontoristinja“
na upravištvu „Sl. Naroda“ 746-3

Oskrbništvo ribniške graščine

išče spretnega
vrtnarja.

Ponudbe naj se pošljejo na ime-
novano oskrbnništvo. 816-1

Zakup!!

Travniki in vrtovi na Ljub-
ljanskem Gradu se dajo za
leto 1904 v zakup. 819-1
Pismene, s kolekom za 1 K ko-
lekovane ponudbe, naj se vlagajo do
31. marca 1904 pri c. kr. finan-
čni direkciji (hišna administracija).
V Ljubljani, dne 21. marca 1904.

Restavracija „Narodni dom“

Plzensko pivo

čez ulico 24 h vrček.

Sprejmeta se tudi

2 učenca

z ljudskošolsko izobrazbo.

Zastonj razpošiljam!

navodilo za vse one, ki trpe na

kili, zaprtju telesa in
zlati žili.

Dr. M. Reimanns, Maastricht (Nizozemsko).

Poštnina za pisma 25 vin., za dopisnice 10 vin.

Srečna izbora se mora imenovati. Če si mlada devojka, lepa gospa, skrbna
mat, za svoje stalno toaletno milo izbore svetovno znano
Doeringovo milo s sovo, zakaj spečo lepoto je treba zbuditi, mladostno polt ohraniti
in skrbeti je treba za nežno, bleščečo belo polt. Doeringovo milo s sovo je za to svrhu
priznано preizvrstno milo in že desetletja geslo vseh lepoto goječih dam. Boljšega pri-
poročila pač ni treba. — Po 60 vin. povsod naprodaj. 826

Generalna zaloga: A. Motech & Co., Dunaj X.
Glavni zalogi v Ljubljani: Anton Krisper in Vaso Petričič.

Lepa domačija

pri Zagorju ob Savi, v bližini premogokopa (rudnika) se prodá iz proste
roke pod ugodnimi pogoji.

To posestvo obsega: hišo, v kateri se izvršuje gostilniška obrt in prodaja
z mešanim blagom, gospodarska poslopja, 14 oralov njiv in travnikov, 14
oralov s hramom in smrekami zarastlega gozda in 8 oralov pašnikov.

Vse v prav dobrem stanu.

Prodá se tudi gospodarsko orodje in živina, ako želi kupec to prevzeti.

Natančna pojasnila v pisarni gosp. dr. Kapusa, odvetnika v Ljubljani,
Marije Terezije cesta št. 1. 817-1

Žrebanje nepreklicno
23. aprila 1904.

Glavni dobiček
kron **40.000** kron

Srečke ogrevalnih sob
à 1 krono

priporočá 789-2
J. C. Mayer, Ljubljana.

Dobitki, ki obstoje v efekti, se v denarju ne bodo izplačevali.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.